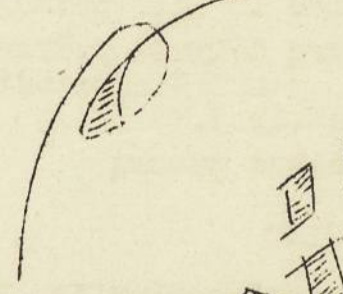

[illegible]

Trečiadienis, 1947.V.21

di
Kom
sio ce
tusių tr
rabučio kor
noje, pasirod
"A.B. Dienos nau
ris, sutiktas lyg
mas svečias gausių
kurie anuomet, iškant
čių prievartą, dėkingum
tebesveikino pergalingos
kariuomenės iš už Atlanto
Laisvę, vildamiesi didžiosios
tijos globoje net ryt poryt gal
laisvojon Tėvynėn. Tai buvo 1945
vasarį, gegužės 21 d. Nors buvo d
dienos, bet visi jau ir tuomet, ka

Kempteno LTB Apylinkės Komitetas

VIETOS ŽINIOS

- POSŪKIS TARPTAUTINĖJE POLITIKOJE - tokią paskaitą šiandien 19.30 v. valgyklos salėje skaitys mūsų bendruomenės Ged.Galvanauskas. Dėl tos paskaitos gegužinės pamaldos šiandien bus anksčiau - 18.45 val.
- MIESTE GYVENANČIŲJŲ SUSIRINKIMAS pasitartį dėl Untrros numatomo jų perkeldinimo į stovyklas šaukiamas šiandien 17 val. pramogų salėje.
- GALI ATSIIMTI siuvimo ir rankdarbių kursų dalyvės pažymėjimus ir užsakytas fotografijas kasdien po 17 val. pas Z.Girdvainytę, gyvenančią buv.siuvimo ir rankdarbių kursų patalpoje.
- ŠIANDIEN NEBŪS inž.K.Daugėlos anglos kalbos pamokų.

IŠ VIŠO PASAULIO

- JAV ATSTOVAS KALTINO vakar per PST posėdį Jugoslaviją, Bulgariją ir Albaniją, kad jos, kaip sakoma iš Londono, atsisakančios bendradarbiauti su Solonikuose sudarytąja Balkanų komisija Graikijos įvykiams tirti. Genevoje per Balkanų komisijos posėdį JAV atstovas tvirtino, kad kalbamos valstybės maišosi į Graikijos vidaus reikalus. Sovietų atstovo pareikšta, jog už Graikijos įvykius atsakingas monarchistinis bei fašistinis krašto režimas..
- ŽYMI PAŽANGA esanti pasiekta dėl amerikiečių ir britų zonų ekonominio bendradarbiavimo, - pareiškė vakar užs.reik.min.Marshallis spaudos atstovams. Amerikiečių zonos gubernatorius gen.Clay ir britų zonos marš.Douglas, kaip iš Londono sakoma, Berlyne paskelbtame bendrame pareiškime dėl zonų bendradarbiavimo nurodo Vokietijos maitinimo sunkumų priežastis, tarp kitko pabrėždami, jog tik kietas pačių vokiečių darbas ir drąsa gelės vokiečių gersnę ateitį.
- IŠ MASKVOS DEMENTUOJAMA, kaip širyti Münchenas pranešė, jog marš. Žukovas esąs nuteistas už perversmo rengimą Sov.Rusijoje.
- VIS DAUGIAU BĖGA, kaip Londonas sako, žmonių iš Vengrijos, Bulgarijos ir Rumunijos per Austrijos sieną, ir Austrijos vyriausybė kreipusis į Kontr.Tarybą Vienoje, kad tas bėgimas būtų sulaukytas.
- JAU PARAŠIUTA IŠ, kaip pranešta iš Innsbrucko, pradedami išsodinti žydai Palestinon po to, kai suvaržytas nelegalus jų imigravimas iš Europos laivais.
- "PRAVDA" APKALTINO J.A.Valstybes, kad jos maišydamosios į Prancūzijos vidaus reikalus, paskatino performuoti krašto vyriausybę be komunistų.
- PER DAUG KALBAMA APIE KARĄ ir per mažą apie taiką netik Sov.Sąjungoje, bet ir J.A.Valstybėse - pareiškė buv. JAV užs.reik.min.Byrnes, kada jam kelių tarptautinių klubų buvo suteiktas pasižymėjimo ženklas už "nenuilstamas pastangas dėl pasaulio taikos". Byrnes kalbėjo: "Aš ginčiu, kad konfliktas yra neišvengiamas. Sovietų tauta nepageidauja jokio karo. Jeigu būtų prieita prie karo, tai ne dėl to, kad jo tautos pageidautų, bet dėl nesugebėjimo tų, kurie valdo pasaulį. Mes esame Sov.Sąjungai aiškiai pasakę; - kalbėjo toliau Byrnes, - kad ji negali diktuoti taikos sąlygų. Bet ir mums patįms turi būti aišku, kad ir JAV tų sąlygų negali diktuoti. Sąjunginės galybės turėtų suprasti, kad joms derantis dėl taikos netinka elgesys "arba - arba". Jos tarp savęs turėtų tartis lygiateisiškumo pozicijomis", - pareiškė buv. užs.reik.ministeris. /NWZ v.20/
- "PRAVDA" DEMENTUOJA GANDUS, pagal kuriuos buvusieji vokiečių generolai von Paulus ir von Seidlitz vadovauja pagrindiniam sąjūdžiui britų okupacinėje zonoje. Tie abu generolai buvo vadovaujanos asmenybės "Freies Deutschland" komiteto, kuris karo metu buvo sudarytas Maskvoje /Schwb.Landsztg.v.20/.

- POPIEŽIUS PIJUS XII, kalbėdamas 7000 šveicarų maldininkų Šveicarijos kankinio Mikalojaus Fludečio paskelbimo šventuoju proga, pasisakė: "Bažnyčios divyrių ir šventųjų skaičius yra didesnis, negu kada nors anksčiau. Bet viešojo dorovė yra sukręsta. Bažnyčios uždavinys kovoti prieš tą smukimą ir parengti kelią Dievo įsakymų ir Kristaus įstatymo sugrižimui visose viešojo gyvenimo srityse". /M.Mtg.V.19/

- TEISYBĖ APIE 14 MILIJONŲ VERGŲ Sov.Rusijoje - M.Eastmano straipsnyje, idėtame "The-Readers Digest", balandžio mėn., toliau rašoma /plg. DN Nr.117, V.20/: "Tai didžiausia vergų grupė ir dėl savo pajėgumo bei darbštumo naudingiausia. Milijonus jų ištrėmė /ištaisais kaimais/, kai 30-aisiais metais ūkininkus varė į kolchozus. Kai išmiršta buožės, jų eiles papildo kolchozininkai, kurie, nežiūrėdami propagandos ir policijos, trokšta išigyti nuosavus ūkius. 3. Pramones darbininkai, nusmerkti už "drausmės stoką" arba "sabotažą" - sovietiniame kodekse sunkus nusikaltimas, kur būna dažnas neatvykimas arba vėlinimasis į darbą; arba, pikčiausia iš visų, protestavimas prieš darbo valandas ir sąlygas arba algas. 4. Darbininkai ir komunistai iš svetimų kraštų, susigundę atvykti į Rusiją rojaus pažadais. Atvykę kaip piligrimai į tarptautinio socializmo tėvynę, daugelis būna sulaikomi krašte, kuris į visus užsieniečius žiūri su nepasitikėjimu, pvz. rusai, kurie yra buvę užsieny ir laikomi užsi-krėtusiais "buržuazine Vakarų Pasaulio kultūra", ir kas būna pažįstamas su užsieniečiais lankytojais. Pvz., mergina, vardu Anioka, buvo baliuje, kur ji laimėjo prizą už gražiausią valsa. Balyje buvo Italų konsulo žmona, ją pasveikino ir linksmiai su ja pasikalbėjo apie tris minutes. Kitą dieną ši mergina buvo suimta ir pasiūsta į priverčiamuosius darbus. 5. Nenuolaidūs dvasininkai, žmonės, nutęsti už savo religinius įsitikinimus, ir inteligentai, nusmerkti už savo pažiūras: 6. Keli milijonai Lenkijos, Bulgarijos ir kitų satelitinų kraštų piliečių. Tai nauja vergų rūšis, atsiradusi po karo. Jie išrenkami ir traktuojami kaip ir rusų vergai. 7. Repatrijuotieji rusų karo belaisviai. Sovietinėj kariuomenėj yra taisyklė, kad karys negali pasiduoti: jis turi mirti kovodamas. Todėl visi "išva-duotieji" sovietų armijos kariai yra pastatomi prieš komisiją, kuri sprendžia apie jų kaltumą. Pulka jų buvo pasiūsti į vergų stovyklas, daugelis su žaizdomis, kurios liudija, kaip jie atsidėję kovėsi dėl savo krašto. Dėl šios vergijos baimės, kuri kybo ant jų, tūkstančiai rusų karių priešinosi visomis išgalėmis pasiūlymam siūsti juos namo į savo gimtąjį kraštą. P a g a l i š t a t y m u s - į stovyklas nusmerkia ribotam laikui, bet MVD įstatymų nepripažįsta. Jos nusprendimus galima pailginti, taip kaip ir nusprendžiama administraciniu keliu, ir taip dažniausiai ir būna. Spėjama, kad tik 5% nusmerktųjų būna atleidžiami iš stovyklų. Kaip šie baisesieji darbai nebuvo atžymėti pasaulio spaudoje, lieka paslaptis. 1930-m. JAV izdo departamentas uždraudė igabenti sovietinę celin-lionę ir degtukus kaip "priverčiamojo darbo" gaminius. Bet Molotovas - kuris kaip tik buvo paskirtas premjeru - nuremė gaudus nepaprastu melu: "Daugelis kapitalistinių kraštų bedarbių pavydėtų gyvenimo ir darbo sąlygų mūsų šiesurinėse srityse". Užsienių reikalų ministerija draudimą nuėmė. Nuo to visi prasprunkantieji gandai būdavo nutildomi "draugų keliautojų", kurie tebetvirtina, kad stovyklos esančios maždaug panašios į skautų vasaravimo stovyklas. Henry Wallace, būdamas Rusijoje ir Sibire 1944 m., kaip matyt, nepasirūpino pamatyti nė vienos tokios stovyklos, kurias Wendell Willkie vadino "paprastos koncentracinės stovyklos". Wallace gavo savo vaizdą iš linksmos draugystės su Ivan Nikišovu, žvėrišku milžinišku ir labiausiai bijomos sibirinių mirties stovyklų Dalstrojaus grupės viršininku. Čia plote, keliskart didesniame už Prancūziją, tebevaldomame vien tik MVD, nuo vergijos krinta tūkstančiai dėl Sov.

Sajungos pamišusių pastangų pralenkti kitas tautas aukso gamyboje. Savo vaizdo įvardijime Wallace šį žmonių naikinimo valdovą pavadino "stambusis pramonės veikėjas". Tokių nesamonių nebūtų, jei vergija Sov.Sajungoje nebūtų prasidėjusi apgaulingu būdu. Ji išlanko su utopiško idealo blizgesiu. Nusikaltėliai, pagal Lenino mokslą, esą ne priešai, bet aukos visuomenės - kapitalistinės visuomenės. Socializmo santvarkoje, kaip jis skelbė, tereikia tik juos perauklėti darbu, ir nusikaltimas išnyks iš pasaulio. Buvo įvykdyta tikrai švelni baudžiamojo kodekso reforma Rusijoje ir jos žymės išsilaikė iki 1928 m.; kai dėl milžiniškų penkmečių planų reikalavimų visi idealai užgeso ir teliko tik darbas. Nekalta kalinių perauklėjimo sąvoka išnyko ir teliko tik žiaurus darbo jėgos ieškojimas. Visa, kas iki šiol teišliko iš Lenino idealo, yra privilegijuota tikrųjų piktadarių padėtis vergų stovyklose. MVD ir teisingumo ministerija reikalavo ir reikalavo, kad "klasės priešai" būtų baudžiami griežčiau už nepolitinius nusikaltėlius. Semionas Firin, aukštas MVD valdininkas, paskelbė: "Mes jums, nusikaltėliai, sakome: mes jūsų nelaikome priešais, nes jūsų tarpe nėra dvarininkų ir fabrikantų sūnų". Šiose stovyklose pilna vaikų, nes 1935 m. dekretas, kuris išplėtė baudžiamosios teisės bausmės nesuaugėliams, vyresniems kaip 12 metų, niekada nebuvo atšauktas. Šioje mirties karalijoje gema ir kūdikių. Lytiniai santykiai yra draudžiami vergams, bet daug moterų šaltai apsiima neštumą tikėdamos, kad neštumo laikotarpiu jos gausiančios kiek atsikvėpti ir daugiau maisto. Septintą ar aštuntą mėnesį jas pasiunčia į specialią gimdymo stovyklą, kur jos metus gauna lengvesnio darbo. Po metų kūdikis atimamas suklėti valstybės /motina niekada nežino, kur/. Įvesdami vergijos instituciją, sovietiniai vadai turėjo išspręsti sunkų ekonominį uždavinį. 1932-33 m. vidutinė darbininko alga sovietuose buvo 1496 rubliai per metus, o kalinio išlaikymas vergų stovykloje buvo kainojamas 500 rub. Tai atrodo stambus sutaupymas, bet normaliomis sąlygomis jo neužtenka gerai žinomam vergų darbo menkumui atsverti. Sovietiniai marksistai, gerai suvokdami šį sunkumą, išsprendė jį socialistinėje santvarkoje būdu, kurio kapitalistinė visuomenė niekada nebūtų drįsusi net bandyti. Jie p r i v e r č i a rūpintis darbu, dvasindami vergus baū ir maitindami juos pagal jų nudirbamą darbą. Kas nepajėgia ar nenori dirbti tiek, kad užsidirbtų pragyvenimui - silpni, ligoniai, "sabotažininkai" - yra taip menkai maitinami, jog jie miršta, kol jų išlaikymos išlaidos pasidaro rimtu punktu. Kitas liudininkas pasakoja: "Niekas, kas nėra skaitęs aprašymų gyvenimo šituose pragaruose, negali suprasti; iki kokio dorovinio atbukimo ir gyvuliško skurdo prieina žmogus. Visa, kas gali išlaikyti žmogaus vertybę, be pasigailėjimo naikinama. Visas privatumas, padorumas ir švelnumas sutrempiami. Visą laiką veikia gyvuliu paverčias ilgas badavimas ir jį lydys protinių bei dorovinių galių aptemimas. Žmogiškoji būtybė gaisėnoje pamažu miršta, jos viatą užima kenčias, apglušintas gyvulys". Šitokių dalykų paslėpimo reikalui ir yra užleista "geležinė uždanga". Ji tol išsilaikys, kol bus laisvų akių, kurios galėtų pamatyti, kokių baisumų vyksta žmonių socializmo vardu". - Apie šį M.Eastmano straipsnį tenai pat idėtame rašinyje Kiril M.Alexeiev tarp kitko šitaip atsiliepia: "Visi faktai Max Eastmano straipsnyje yra teisingi ir labai saikiai pateikti. Man būtų lengviau matant paskelbtą šią baisią teisybę, kuri taip sunkiai slegia rusų tautą. Tai turėtų pasiekti viso Vakarų Pasaulio sąžinę..." K.M.Alexeiev yra buvęs inžinierius, kaip sako si, pats matęs tų vergų darbą, paskui sovietų diplomatas, 1946 m. pabėgęs iš sovietų ambasados Meksikoje, atsisakęs nuo komunizmo ir dabar gyvena J.A.Valstybėse. Kai jis prieš dvejis metus palikęs Rusiją, pagal MVD statistiką, vergų buvę per 14 milijonų.